

[Startside](#) > ... > [Familiæretlige Forhold Og Arv](#) > [Arv](#) > [Arv](#) > [Slovenia](#)

Arv

 Slovenien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

a) Testamenter: Et testamente er gyldigt, hvis det er udarbejdet i overensstemmelse med de formelle krav og betingelser i den slovenske arvelov (herefter ZD).

I ZD anerkendes følgende former for testamenter: holografiske testamenter, testamenter underskrevet i overværelse af vidner, testamenter oprettet ved en domstol, mundtlige testamenter, testamenter udfærdiget i udlandet, testamenter udfærdiget om bord på et slovensk fartøj, testamenter udfærdiget i en nødsituation eller krig og internationale testamenter.

ZD indeholder følgende krav til et testamentes form:

Et holografisk testamente er gyldigt, hvis testator har udfærdiget og underskrevet det selv (artikel 63, stk. 1, i ZD).

En testator, der kan læse og skrive, udfærdiger et testamente, der underskrives i overværelse af vidner, ved personligt at underskrive et dokument udfærdiget på hans/hendes vegne af en anden person i overværelse af to vidner og ved over for disse vidner at erklære, at dette er hans/hendes testamente. Vidnerne påfører selve testamentet deres navne i en efterskrift, hvor de anfører, at de underskriver som vidner, idet denne efterskrift ikke er en betingelse for testamentets gyldighed (artikel 64 i ZD).

Et testamente oprettet ved en domstol kan på testators anmodning være udfærdiget for vedkommende af dommeren ved en kompetent domstol, der først fastslår testators identitet. Herefter læser og underskriver testator testamentet, og dommeren bekræfter på testamentet, at testator har læst og underskrevet foran dommeren. Hvis testator ikke kan læse det testamente, som dommeren har udfærdiget, eller er ude af stand til det, læser dommeren testamentet op for testator i to vidners nærvær. Herefter underskriver testator testamentet i overværelse af de samme vidner eller sætter sit mærke på det efter at have erklæret, at dette er hans/hendes testamente. Herefter sætter vidnerne deres underskrift på testamentet (artikel 65 og 66 i ZD).

Et testamente udfærdiget i udlandet kan være udfærdiget for en slovensk statsborger i udlandet i henhold til de gældende bestemmelser om udfærdigelse af testamenter ved en domstol, af en repræsentant for et konsulat eller en slovensk ambassade, som varetager konsulære anliggender (artikel 69 i ZD).

Kaptajnen på et skib kan udfærdige et testamente om bord på et slovensk fartøj i henhold til bestemmelserne om udfærdigelse af et testamente ved en domstol. Testamentets gyldighed ophører 30 dage efter testators tilbagevenden til Slovenien (artikel 70 i ZD).

Testamente udfærdiget i en nødsituation eller krig: I en nødsituation eller krig kan en kompagnichef eller kommandøren for en tilsvarende eller højerestående enhed eller en anden person i overværelse af kommandøren udfærdige et testamente for en militærperson i henhold til bestemmelserne om udfærdigelse af et testamente ved en domstol. Testamentets gyldighed ophører 60 dage efter afslutningen på nødsituationen eller krigen, hvis testators militærtjeneste ophører før eller efter dette, eller 30 dage efter at testators militærtjeneste er ophørt (artikel 71 i ZD).

Et internationalt testamente skal være udfærdiget på skrift. Der findes intet krav om, at testator skal skrive testamentet i hånden, og testamentet kan udfærdiges på et hvilket som helst sprog og være håndskrevet eller nedfældet på anden vis. Dommeren for en kompetent domstol kan udfærdige et internationalt testamente på anmodning af en testator, mens en slovensk statsborger i udlandet kan få det udfærdiget af en repræsentant for en ambassade eller et konsulat, jf. artikel 69 i ZD (herefter: bemyndiget person). Testator skal i overværelse af to vidner og den bemyndigede person erklære, at dette er vedkommendes testamente, og at testator er klar over dets indhold, og underskrive testamentet i deres nærvær, eller hvis testator allerede har underskrevet testamentet, bekræfte, at det er vedkommendes underskrift. Hvis testator er ude af stand til at underskrive, underretter han/hun den bemyndigede person om årsagen hertil. Den bemyndigede person påfører testamentet en påtegning om dette. Testator kan herudover anmode en anden person om at underskrive testamentet på hans/hendes vegne. Vidnerne og den bemyndigede person påfører deres underskrift i nærvær af testator i en efterskrift, hvor de angiver, at de har underskrevet som vidner eller som den bemyndigede person (artikel 71a i ZD). Loven indeholder endvidere flere oplysninger om, hvem der må fungere som vidne til et internationalt testamente (artikel 71b), underskrifterne og datoerne på et internationalt testamente (artikel 71c), opbevaringen af et internationalt testamente (artikel 71č), annullering af et internationalt testamente (artikel 71d), bekræftelse af et internationalt testamente (artikel 71e), bekræftelse af gyldigheden af et internationalt testamente (artikel 71f) samt gyldigheden vedrørende formen og formaliteterne vedrørende underskriften (artikel 71g).

Mundtligt testamente: En testator må kun sværge på sin sidste vilje og testamente foran to vidner, hvis ekstraordinære omstændigheder betyder, at vedkommende er ude af stand til at udfærdige et skriftligt testamente. Gyldigheden af et mundtligt testamente ophører 30 dage efter, at de ekstraordinære omstændigheder, som var gældende under udfærdigelsen, er ophørt (artikel 72 i ZD). Loven indeholder desuden flere oplysninger om, hvem der må fungere som vidne til et mundtligt testamente (artikel 73), hvilke forpligtelser et sådant vidne har (artikel 74), ubehørigt bestemmelser i et mundtligt testamente (artikel 75), fristen for at få et testamente kendt ugyldigt (artikel 76) og bevis for, at der findes et testamente (artikel 77 i ZD).

Lov om notarvirksomhed (herefter: ZN) giver også mulighed for et notarialtestamente, som er et testamente udfærdiget af en notar i form af en notarialerklæring dikteret af testator, eller et testamente, som testator indleverer til attesting hos notaren efter først at have afgivet en skriftlig erklæring om sin sidste vilje og testamente. Et notarialtestamente har samme retsvirkning som et testamente oprettet ved en domstol (artikel 46, stk. 1, i ZN).

Ud over ovenstående formelle krav kræves det også, at man har retsevne til at udfærdige et testamente, for at et testamente kan være gyldigt. Ifølge ZD kan et testamente udfærdiges af enhver, der har sin fulde dømmekraft, og som er fyldt 15 år (artikel 59, stk. 1, i ZD). Når en testator udfærdiger et testamente under trusler, tvang eller på grundlag af urigtige oplysninger eller ved en fejl, er testamentet ikke gyldigt, eftersom den vilje, der udtrykkes i dokumentet, ikke er et retvisende og sandt udtryk for testators ønsker (artikel 60, stk. 1, i ZD).

b) Fælles testamente: ZD indeholder ingen bestemmelser om fælles testamenter, og eftersom det ikke er en af de typer testamente, der er omfattet af lovgivningen, anses et sådant testamente for ugyldigt i henhold til artikel 62 i ZD. Ifølge retspraksis betragtes et testamente dog kun som ugyldigt, når to personer, normalt ægtefæller, udpeger hinanden som arvinger (dette skyldes sandsynligvis, at et testamente af denne type ligger meget tæt på en arveaftale, som er forbudt i henhold til artikel 103 i ZD), men ikke et testamente, som udfærdiges af to personer med en tredje person som begunstiget (se prof. K. Zupančič, prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (arveret), Uradni list, 2009, s. 127-128).

c) Arveaftale: Ifølge ZD er en arveaftale, hvor en person efterlader sine aktiver eller en del af disse til medunderskriveren eller til en anden person, ugyldig (artikel 103). På samme måde er en aftale om en forventet arv eller et forventet legat (artikel 104) og en aftale om indholdet af et testamente (artikel 105 i ZD) også ugyldig ifølge loven.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Nej. Loven indeholder ingen bestemmelser om særlig bekræftelse af et testamente.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Ja. Tvangsarvinger er berettiget til en del af boet, som testator ikke har lov til at disponere over (artikel 26, stk. 1, i ZD). Denne del af boet betegnes "tvangsarven". Tvangsarvingerne er: afdødes slægtninge i nedstigende linje, afdødes adoptivbørn og deres slægtninge i nedstigende linje, afdødes forældre og afdødes ægtefælle. ZD's bestemmelser om rettigheder, forpligtelser, begrænsninger og status for ægtefæller gælder på samme måde for en mand og en kvinde, der har været i et langvarigt forhold uden at gifte sig, og de har derfor lov til at være hinandens tvangsarvinger, men kun, hvis der ikke er nogen årsager til, at et ægteskab mellem de to ville have været ugyldigt. Det samme gælder, hvis ugifte eller gifte partnere er af samme køn (er partnere i et registreret eller ikkeregistreret partnerskab af to mænd eller to kvinder). Bedsteforældre og søskende er kun tvangsarvinger, når de er varigt uarbejdsdygtige og ikke har mulighed for at forsørge sig selv. Ovenstående personer er tvangsarvinger, hvis de er arveberettigede, i overensstemmelse med den lovbestemte arverækkefølge (artikel 25 i ZD)

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

I sådanne tilfælde fastsættes arvelodderne efter loven: Afdødes bo arves af deres slægtninge i nedstigende linje, deres adoptivbørn og slægtninge i nedstigende linje, deres ægtefælle, deres forældre, deres adoptivforældre og deres slægtninge, afdødes søskende og deres slægtninge i nedstigende linje og afdødes bedsteforældre og deres slægtninge i nedstigende linje. En mand og en kvinde, der har levet i et langvarigt forhold uden at være gift, kan arve hinanden som ægtefæller, men kun hvis der ikke foreligger nogen årsager til, at et ægteskab mellem dem ville have været ugyldigt. Det samme gælder, hvis ugifte eller gifte partnere er af samme køn, dvs. er partnere i et registreret eller ikkeregistreret partnerskab af to mænd eller to kvinder (herefter: partnerskab (*partnerska zveza*)). Disse personer arver i henhold til arverækkefølgen, idet arvingerne fra den nærmeste del af arverækkefølgen udelukker personer i den fjernere del af arverækkefølgen fra at arve (artikel 10 i ZD).

Første arveklasse:

Afdødes slægtninge i nedstigende linje og ægtefælle samt ikkeregistreret partner eller partner i et registreret partnerskab befinder sig i første arveklasse og arver i lige andele forud for alle andre (artikel 11 i ZD).

På grundlag af per stirpes-fordelingen arves den del af boet, der oprindeligt ville være gået til en person, hvis vedkommende havde overlevet testator, af hans/hendes børn (testators børnebørn) i ligelige andele. Hvis nogen af børnebørnene dør før testator, tilfalder den andel, som de ville have arvet, hvis de havde været i live, da testator døde, det pågældende barnebarns børn (testators oldebørn) i ligelige andele. Dette fortsætter i rækkefølge ned til de sidste af testators slægtninge i nedstigende linje (artikel 12 i ZD).

Hvis testators ægtefælle eller ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab ikke kan forsørge sig selv og arver på lige fod med andre arvinger i første arveklasse, kan retten på anmodning af partneren beslutte, at ægtefællen eller den ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab også skal arve en del af den andel af boet, som efter loven tilfalder ægtefællens medarvinger. Ægtefællen eller den ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab kan anmode om en forøgelse af sin andel på bekostning af alle medarvinger eller nogle af disse. Retten kan beslutte, at ægtefællen og den ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab skal arve hele boet, hvis boets værdi er så lille, at ægtefællen ville befinde sig i en vanskelig økonomisk situation, hvis det skulle deles (artikel 13, stk. 1, i ZD).

Hvis andre arvinger i første arveklasse ikke kan forsørge sig selv og arver på lige fod med testators ægtefælle eller ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab, kan retten efter anmodning fra disse beslutte, at de ligeledes skal arve en del af den andel af boet, som efter loven tilfalder ægtefællen eller den ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab. Alle medarvinger eller nogle af disse kan anmode om at få deres andel forøget på bekostning af ægtefællen eller den ikkeregistrerede partner eller

partner i et registreret partnerskab (artikel 13, stk. 2, i ZD).

Individuelle medarvinger, som ikke kan forsørge sig selv, kan også anmode om at få forøget deres arveandel på bekostning af andre medarvinger (artikel 13, stk. 3, i ZD).

Retten kan beslutte, at alle medarvinger eller nogle af disse skal arve hele boet, hvis boets værdi er så lav, at de ville befinde sig i en økonomisk vanskelig situation, hvis det blev delt (artikel 13, stk. 4, i ZD).

Når retten træffer afgørelse om ovennævnte anmodninger om en forøgelse eller reduktion i arveandelen, tager den behørigt hensyn til alle sagens omstændigheder, navnlig medarvingernes økonomiske forhold og evne til at udøve en indtægtsgivende aktivitet, samt boets værdi (artikel 13, stk. 5, i ZD).

Anden arveklasse:

I anden arveklasse arves boet efter en afdød person uden efterlevende slægtninge i nedstigende linje af vedkommendes forældre og ægtefælle eller ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab. Afdødes forældre arver halvdelen af boet og deler den ligeligt, og afdødes ægtefælle eller ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab arver den anden halvdel. Hvis afdøde ikke har en efterlevende ægtefælle eller ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab, arver afdødes forældre hele boet og deler det ligeligt (artikel 14 i ZD).

Hvis en af testators forældre døde før ham/hende, arves den del af boet, som ville være gået til den pågældende forælder, hvis vedkommende havde overlevet testator, i henhold til per stirpes-fordelingen af den pågældende forælders børn (dvs. testators brødre og søstre), den pågældende forælders børnebørn og oldebørn og øvrige slægtninge i nedstigende linje i henhold til reglerne for situationer, hvor børn og andre slægtninge i nedstigende linje arver boet efter en afdød (artikel 15, stk. 1).

Hvis begge testators forældre dør før den pågældende, arves den del af boet, som ville være tilfaldet dem, hvis de havde overlevet testator, af deres slægtninge i nedstigende linje: faderens andel af faderens slægtninge i nedstigende linje og moderens andel af moderens slægtninge i nedstigende linje. I alle tilfælde arver faderens halvbrødre og halvsøstre faderens andel af boet i lige store andele, moderens halvbrødre og halvsøstre arver moderens andel af boet i lige store andele, mens helbrødre og helsøstre arver faderens andel i lige store andele på lige fod med halvbrødre og halvsøstre efter faderen og halvbrødre og halvsøstre efter moderen (artikel 15, stk. 2 og 3, i ZD).

Hvis en af testators forældre dør før den pågældende og ikke efterlader sig slægtninge i nedstigende linje, arves den del af boet, som ville været gået til den pågældende forælder, hvis de havde overlevet testator, af den anden forælder. Hvis den anden forælder ligeledes dør før testator, arver den pågældende forælders slægtninge i nedstigende linje den del af boet, som den ene af forældrene ville have arvet (artikel 15 i ZD). Hvis begge forældre dør før testator, og ingen efterlader sig slægtninge i nedstigende linje, arver testators efterlevende ægtefælle eller ikkeregistrerede partner eller partner i et registreret partnerskab hele boet (artikel 16 og 17 i ZD).

Tredje arveklasse:

Hvis der ikke er arvinger i første eller anden arveklasse, går man videre til tredje arveklasse.

I tredje arveklasse arves boet efter en afdød, der ikke efterlader sig slægtninge i nedstigende linje eller forældre, og disse slægtninge i nedstigende linje og forældre ikke efterlader sig slægtninge i nedstigende linje eller en ægtefælle eller ikkeregistreret partner eller partner i et registreret partnerskab, af afdødes bedsteforældre. Halvdelen af boet arves af bedsteforældrene på faderens side og den anden halvdel af bedsteforældrene på moderens side (artikel 18 i ZD).

Bedsteforældrene på samme side deler deres andel ligeligt. Hvis en af testators slægtninge i opstigende linje på den ene side dør før testator, arves den del af boet, der ville være tilfaldet den pågældende slægtning, hvis han/hun havde overlevet testator, af den pågældende slægtnings børn, børnebørn og øvrige slægtninge i nedstigende linje i henhold til reglerne for tilfælde, hvor børn og andre slægtninge i nedstigende linje arver boet efter en afdød. Hvad alle andre angår, gælder de regler, i henhold til hvilke en testators forældre og deres slægtninge i nedstigende linje arver (artikel 19 i ZD), for arveretten for en bedsteforælder på den ene side og

deres slægtninge i nedstigende linje.

Hvis bedsteforældrene på den ene side dør inden testator og ikke efterlader sig slægtninge i nedstigende linje, tilfalder den del af boet, som de ville have arvet, hvis de havde overlevet testator, af bedsteforældrene på den anden side og af deres børn, børnebørn og øvrige slægtninge i nedstigende linje, jf. artikel 19 i ZD (artikel 20 i ZD)

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Arvesager afgøres ved de slovenske domstole, og domstolen med kompetence i sådanne spørgsmål er den lokale domstol (*okrajno sodišče*).

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Domstolen som led i et retsmøde i en arvesag.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Domstolen som led i et retsmøde i en arvesag.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Domstolen som led i et retsmøde i en arvesag.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Når en person dør eller erklæres død, sender den justitssekretær, der er ansvarlig for at indføre dødsfaldet i dødsregistret, dødsattesten til skifteretten inden for 30 dage (artikel 179, stk. 1, i ZD).

Skifteretten indleder proceduren af egen drift, når den modtager dødsattesten.

Hvis det fremgår af dødsattesten, at afdøde ikke efterlader sig noget bo, beslutter skifteretten ikke at afholde et retsmøde om arven. Retten træffer den samme beslutning, hvis afdøde kun har efterladt sig løsøre, og ingen af de arveberettigede anmoder om et retsmøde (artikel 203, stk. 1 og 2, i ZD). I alle andre tilfælde beslutter retten at afholde et retsmøde om arven. I løbet af arveproceduren fastslår retten, hvem afdødes arvinger er, hvilke aktiver der indgår i boet, og hvilke rettigheder i boet arvinger, legatarer og andre personer skal have (artikel 162 i ZD).

Arveprocedurer foregår som udgangspunkt under den frivillige retspleje. Hvis nogle af de forhold, som danner grundlag for parternes rettigheder, anfægtes af disse, suspenderer retten retsmødet om arvesagen og opfordrer parterne til at anlægge en civilsag eller iværksætte en administrativ procedure (artikel 210, stk. 1, i ZD).

Når retten fastslår, hvilke personer der har rettigheder i boet, erklærer retten dem for arvinger i henhold til en arveafgørelse (artikel 214, stk. 1, i ZD). Arveafgørelsen forkyndes for alle arvinger og legatarer samt for de personer, der har fremsat et arvekrav i løbet af proceduren (artikel 215, stk. 1, i ZD).

Retten bestemmer, at de nødvendige anmærkninger skal indføres i matrikelregistret, når arveafgørelsen bliver

endelig.

En hvilken som helst af arvingerne kan til enhver tid anmode om boskifte, men ikke på et upassende tidspunkt. Denne rettighed er ikke omfattet af nogen forældelsesfrist. En aftale, hvor en arving afstår fra sin ret til at anmode om boskifte, er ugyldig, og det samme gælder enhver bestemmelse i et testamente, der forbyder eller begrænser et sådant boskifte (artikel 144 i ZD). Arveloven indeholder ingen bestemmelser om, hvordan boskiftet skal foregå. Dette bestemmes i stedet af loven om ejendomsret (*Stvarnopravni zakonik* - SPZ) som en del af dens bestemmelser om deling af fælles ejendom. Det vil sige, at boet er arvingernes fælles ejendom. Arvingerne kan indgå aftale om, hvordan boet skal deles. Hvis de er ude af stand til at nå til enighed, træffer retten beslutning om skiftemetoden under den frivillige retspleje. Hvis alle arvinger ønsker, at boet skal skiftes, og er blevet enige om skiftemetoden i løbet af arveproceduren, henviser retten til denne aftale i arveafgørelsen (artikel 214, stk. 3, i ZD).

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

I arveloven hedder det, at en afdøds bo efter loven (*ipso iure*) overgår til arvingerne på tidspunktet for testators død (artikel 132 i ZD). Arveafgørelsen, hvor domstolen erklærer, hvem arvingerne er, ved slutningen af arveproceduren, er derfor udelukkende konstaterende.

En legatar arver også et legat ved testators død, medmindre legatet er underlagt betingelser eller er knyttet til en bestemt frist. I dette tilfælde modtager legataren legatet, når den pågældende betingelse er opfyldt, eller fristen er udløbet. Overdragelsen af et legat betyder, at legataren kan anmode om, at betingelserne for legatet opfyldes. De generelle betingelser i SPZ gælder for overdragelsen af ejendomsretten til legataren.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja. Hæftelsen er imidlertid begrænset. En arving hæfter for testators gæld op til værdien af de testamenterede aktivers værdi. Hvis der er mere end en arving, hæfter de solidarisk for testators gæld, dvs. hver især op til værdien af deres andel af boet, uanset om boet allerede er skiftet. For så vidt angår den interne fordelingsnøgle mellem arvingerne, dækkes gælden i henhold til deres respektive andele af boet, medmindre andet bestemmes i testamentet (artikel 142 i ZD).

En arving, der afstår fra sin del af boet, hæfter ikke for testators gæld (artikel 142, stk. 2, i ZD).

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Skifteretten afgør, hvorvidt registreringen kan foretages på grundlag af dokumenter, der beviser, at der foreligger et retsgrundlag for erhvervelsen af den ret, der er genstand for registreringen, på den betingelse, at de øvrige betingelser i lovgivningen er opfyldt.

Grundlaget for registreringen af den faste ejendom, der er omfattet af arven, er en endelig retsafgørelse, der udstedes i løbet af arveproceduren (artikel 40, stk. 1, punkt 6 i lov om matrikelregistret, ZZK-1). Skifteretten bestemmer, at en arvings ejendomsret indføres uden videre i matrikelregistret i henhold til en endelig retsafgørelse om arven.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer.

Indtil et bo skiftes, bestyres og forvaltes det af arvingerne i fællesskab. Bestyrelsen af et bo kan overdrages til en særlig bobestyrer, hvis arvingerne er enige om dette. Hvis arvingerne ikke kan nå til enighed om bestyrelsen af et bo, beskikker retten en bobestyrer efter anmodning fra en af arvingerne, som bestyrer boet for alle arvingerne, eller fastslår den del af boet, som de enkelte arvinger selv skal bestyre (artikel 145 i ZD).

En testator kan i sit testamente indsætte en eller flere personer, der skal fungere som eksekutorer for testamentet (artikel 95, stk. 1, i ZD). En eksekutor bestyrer bl.a. boet (artikel 96, stk. 1, i ZD).

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

En testator kan i sit testamente indsætte en eller flere personer, der skal fungere som eksekutorer for testamentet (artikel 95, stk. 1, i ZD). Medmindre testator har bestemt noget andet, har en eksekutor for et testamente navnlig til opgave at varetage boets interesser, sørge for betalingen af gæld og legater og frem for alt at gennemføre testamentet efter testators ønske (artikel 96, stk. 1, i ZD). Hvis der ikke er indsat nogen eksekutor for testamentet, kan de arvinger, der bestyrer boet i fællesskab, indtil det skiftes, overdrage bestyrelsen af boet til en særlig bobestyrer. Hvis arvingerne ikke kan nå til enighed om bestyrelsen af et bo, beskikker retten en bobestyrer efter anmodning fra en af arvingerne, som bestyrer boet for alle arvingerne, eller fastslår den del af boet, som de enkelte arvinger selv skal bestyre (artikel 145 i ZD).

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Når testator har indsat en eksekutor i testamentet, er eksekutorens forpligtelser ligeledes fastsat i testamentet.

Medmindre testator har besluttet noget andet, gælder følgende jf. loven (artikel 96, stk. 1, i ZD):

- at eksekutoren skal varetage boets interesser bedst muligt. Eksekutoren skal navnlig træffe eventuelle foranstaltninger vedrørende forsikringer, udarbejde en fortegnelse over aktiver og deres værdi (artikel 184 i ZD) og tilbageholde specificeret løsøre (artikel 190 og 191 i ZD);
- at eksekutoren skal forvalte boet, idet den almindelige forvaltning ligeledes omfatter bortsalg af enkelteffekter i boet. I den periode, hvor den pågældende varetager sine funktioner, udelukker eksekutoren af et testamente alle arvinger fra at bestyre boet og fra at udtage effekter af boet.
- at eksekutoren skal sikre, at testators gæld betales, og at betingelserne for eventuelle legater opfyldes, samt at opgaver (forpligtelser) udføres
- at eksekutoren generelt skal sikre, at testamentet gennemføres efter testators ønske (se prof. K. Zupančič, prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (arveret), *Uradni list* 2009, s. 170-171).

Når der er mere end én eksekutor for et testamente, varetager de deres forpligtelser i fællesskab, medmindre testator har bestemt noget andet (artikel 96, stk. 2, i ZD). En eksekutor for et testamente skal forelægge en rapport over sit arbejde for retten, idet han er berettiget til at få godtgjort sine udgifter og modtage betaling for sit arbejde, som betales af den tilgængelige del af boet i henhold til rettens afgørelse (artikel 97 i ZD).

Hvis der ikke er indsat nogen eksekutor for testamentet, kan de arvinger, der bestyrer boet i fællesskab, indtil det skiftes, overdrage bestyrelsen af boet til en særlig bobestyrer. Hvis arvingerne ikke kan nå til enighed om bestyrelsen af et bo, beskikker retten en bobestyrer efter anmodning fra en af arvingerne, som bestyrer boet for alle arvingerne, eller fastslår den del af boet, som de enkelte arvinger selv skal bestyre (artikel 145 i ZD).

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Retten udsteder en afgørelse om arven, som er en retlig afgørelse baseret på sagens realitet, ved afslutningen af arveproceduren. I afgørelsen fastlægges omfanget af boet, og arvinger og legatarer samt alle andre personer, der har ret til en del af boet, underrettes. Ifølge ZD skal arveafgørelsen omfatte følgende oplysninger (artikel 214, stk. 2):

1. afdødes efternavn og fornavn (samt eventuelle tidligere efternavne) og navnet på vedkommendes fader, afdødes stilling, fødselsdato og nationalitet og for en afdød gift kvinde hendes fødenavn
2. en erklæring vedrørende fast ejendom med oplysninger fra matrikelkontoret og en erklæring om løsøre med henvisning til fortegnelsen over aktiver
3. arvingens efternavn, fornavn, stilling og faste bopæl, forholdet mellem arvingen og testator, hvorvidt arvingen arver som legal arving eller i henhold til et testamente, og, når der er mere end en arving, deres respektive andele af boet
4. hvorvidt proceduren til identifikation af en arving er blevet suspenderet
5. hvorvidt en arvings rettigheder er suspenderet, fordi det rette tidspunkt endnu ikke er inde, eller er blevet begrænset til et bestemt tidspunkt, fordi en betingelse ikke er opfyldt, eller afhænger af en ugyldighedsbetingelse eller en opgave, der kan anses for en ugyldighedsbetingelse, eller er begrænset af

en brugsret, samt hvem dette begunstiger.

6. efternavn, fornavn, stilling og fast bopæl for personer, der er berettiget til et legat, brugsret eller enhver anden rettighed i boet, med en præcis beskrivelse af denne rettighed.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 16/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.